

Zâna mea

Stefan Doroftei Doimaneanu

Zâna mea de stele ninsă,
Îmbujorată și distinsă,
Pentru pletele-ți de-argint
Printre doruri fac un sprint,
Și purtat de vânt și foc,
Am să le desfac din coc
Răscolindu-le în cântec,
Fascinat într-un descântec.

Pentru ochii tăi fiebinți,
Ce scot îngerii din minți,
Am să răscolesc tot cerul
Până le găsesc misterul,
Si-am să-i prind ca pe cercei
În surâs de ghiociei,
Ca să-i port în vis și-n gând
Pretutindeni și oricând.

Pentru buzele-ți de jar
Iar am să mă fac hoinar,
Către ele-am să alerg
În delir să le diverg,
Și așa ca un zănatic
Am să te sărut sălbatic
Ca pe-o floare sau crăiasă
În iubiri misterioasă !

Pentru trupu-ți de felină
Am să fur din cer lumină
Să îl scald în strălucire
În alcovuri de iubire,
Si-am să-ți pun roze pe sâni
Ca din mine să aduni
Nopti sălbătice, aprinse
Doar de dragoste cuprinse.